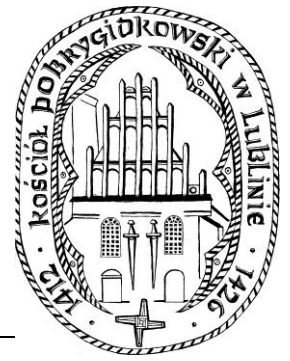

Buletyn Rektoratu

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 16 LUTEGO 2014 r. NR 7 (134)

Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

WICEREKTOR: ks. mgr Rafał Olchawski

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. mgr Paweł Bartoszewski
ks. kan. mgr Jerzy Cieśliński
ks. kan. dr Piotr Goliszek
ks. kan. dr Jarosław Jęczeń

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

NIEDZIELA i ŚWIĘTA

7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

ŚWIĘTA W DNI POWSZEDNIE

7.00; 8.00; 11.00; 16.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

7.00; 7.30; 11.00; 18.00

NABOŻEŃSTWA

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Powiżytkowskiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

I PIĄTEK MIESIĄCA

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 10.30 i 17.30

Adoracja Najświętszego Sakramentu
– godz. 15.00-18.00

Koronka do Bożego Miłosierdzia – godz. 15.00
Sakrament Pokuty i Pojednania godz. 15.00-18.00

I SOBOTA MIESIĄCA

Litania Loretańska o godz. 10.30 i 17.30

GODZINKI

O NIEPOKALANYM POCZĘCIU NMP

W każdą niedzielę o godz. 9.00

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA

Podczas każdej Mszy świętej

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 17.02.

7.00

7.30

11.00 +Jan Bojarski, zmarli z rodziny i cierpiący w czyście – o wieczną szczęśliwość

18.00

Wtorek, 18.02.

7.00 +Zygmunt (rocznica śmierci), zmarli z rodziny

7.30

11.00 W intencji ofiarodawców

18.00 +Józefa(ę) Worsa

Środa, 19.02.

7.00 Dziękczynna za otrzymane łaski i dary Ducha Świętego z prośbą o Boże błogosławieństwo, Opatrzność Bożą, zdrowie i pomyślność w życiu i prywatnym i zawodowym oraz opiekę Matki Bożej i Dzieciątka Jezus dla pracowników Wydziału Oświaty i Wychowania i ich rodzin

7.30

11.00 +Stanisława Bojarska, zmarli z rodziny i cierpiący w czyście – o wieczną szczęśliwość

18.00 +Jan, Sabina

Czwartek, 20.02.

7.00

7.30

8.00 ZBIOROWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA

11.00 +Helena (8r), Stanisław, Roman

18.00

Piątek, 21.02.

7.00 +Apolonia i Stefan Ciołek, Janina i Konstanty Soszka

7.30 +Maria, Paulina (w rocznicę urodzin)

11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**

18.00 +Aurelia (37r), Zygmunt, Władysław, Krzysztof

18.00 +Bronisław, Katarzyna, Leszek

Sobota, 22.02., Katedry św. Piotra Ap.

7.00

7.30

11.00 +Feliksa i Józef Czapszy, Wiktor, Marcin, Krystyna Siuciak, Prakseda, Jan Hilimoniuk

18.00 +Bronisława i Stanisław Mazur

VII NIEDZIELA ZWYKŁA, 23.02

7.00 O Boże błogosławieństwo dla Maryjnej grupy Mteam

8.00

9.30 +Helena Nagalska (2r), Hanna

9.30 +Zofia Bęczkowska, Edward, Janina Bęczkowsy i zmarłych z rodziny Wolińskich

11.00 +Iwo Pisarski (4r), zmarli z rodziny

12.00 +Marcin Nowacki, Jan i Anna Bocheńscy, Zofia Nowacka

13.15 +Władysław (14r), Alfreda, Franciszek

16.00 +Maria i Franciszek Janczewscy, Jadwiga, Eugeniusz Ceglak, Tekla Borowska, Helena Filanowska, Franciszek Borowski

18.00 +Irena (5r) i zmarłych z rodziny

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrytciu przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

Jeśli zechcesz, zachowasz przykazania...

Tymi słowami z Księgi Syracydesa rozpoczyna się dzisiejsza Liturgia słowa: jeżeli zechcesz... A zatem podstawowe pytanie, przed którym staję dziś każdy z nas to: czy chcę?

Chcemy zachowywać przykazania, choć niejednokrotnie wątpimy w nasze siły. Często lękamy się ich Autora, a są i tacy, którzy odczuwają ciężar przykazań, postrzegają je jako coś niewygodnego, ograniczającego człowieka, jego wolność. Czy aby tak na pewno jest?

Sięgnijmy pamięcią do historii Izraela... Po wyprowadzeniu Izraelitów z niewoli egipskiej, w czasie wędrówki przez pustynię, kiedy lud szemrał przeciw Bogu, Mojżesz na górze Synaj odbiera dekalog i przekazuje go w imieniu Pana Ludowi. Bóg nie czyni tego z chęci zniewolenia, wręcz przeciwnie, daje te przykazania, by tę wolność w tych ludziach i świętość zachować.

Przykazania dają gwarancję wolności człowieka, trwania przy Bogu, chronią nas przed duchowym narcyzmem, jak pisał Arcybiskup Józef Życiński... Naruszenie przykazań, nie przestrzeganie ich czy wręcz odrzucenie w imię wolności i zmieniającego się nowoczesnego świata wpędza człowieka w różnorodnego rodzaju uwikłania i zniewolenia.

Owszem, wolność człowieka jest wymagająca. Ale jeżeli zechcesz, zachowasz przykazania i zachowasz wolność...

Przykazania to nie tylko gwarancja naszej wolności. W kontekście dzisiejszej ewangelii przykazania to droga do królestwa niebieskiego, jak zapewnia swoich słuchaczy Jezus. To gwarancja kultury życia: „Nie zabijaj!”. To gwarancja nierozzerwalności małżeństwa, wierności małżonków, czystości: „Nie cudzołóż!”. Przykazania to gwarancja prawdy w życiu pojedynczego człowieka, rodziny, społeczeństwa: „Nie będziesz fałszywie przysięgał”. W końcu przykazania to gwarancja przejrzystej postawy życiowej: Nie wasza mowa będzie tak, tak; nie, nie”. Wszystko to staję przed człowiekiem, nie jako nakaz, ale propozycja, co doskonale oddaje Księga Syracydesa: „*Położył przed tobą ogień i wodę, co zechcesz, po to wyciągniesz rękę. Przed ludźmi życie i śmierć, co się podoba, to będzie ci dane*”.

I kończę słowami, którymi rozpocząłem: *Jeżeli zechcesz, zachowasz przykazania...*

Ad limina Apostolorum

dokończenie ze str. 4.

W posłudze kapłańskiej światło świadectwa mogłoby być przyćmione lub „ukryte pod korcem”, jeśli zabrakłoby ducha misyjnego, chęci „wyjścia” w nieustannie ponawianym nawróceniu misyjnym, żeby szukać – także na peryferiach – i iść do tych, którzy oczekują na Dobrą Nowinę Chrystusa. Ten styl apostołski wymaga również ducha ubóstwa, wyrzeczenia, aby być wolnymi w głoszeniu i szczerymi w dawaniu świadectwa miłosierdzia. W związku z tym przypominam słowa błogosławionego Jana Pawła II: „Od nas wszystkich, kapłanów Jezusa Chrystusa, oczekuje się, abyśmy «byli» wierni wobec wzoru, jaki nam zostawił. Abyśmy więc byli «dla drugich». A jeżeli «mamy», żebyśmy także «mieli dla drugich». Tym bardziej, że jeśli mamy — to mamy «od drugich» (...). Stylem życia bliscy przeciętnej, owszem, raczej uboższej rodziny” (*Przemówienie do alumnów, księży i zakonników, Szczecin, 11.06.1987*).

Nie zapomnijmy drodzy Bracia o powołaniach do życia konsekrowanego, zwłaszcza żeńskich. Jak zauważyliście, niepokoi spadek liczby osób wstępujących do zgromadzeń zakonnych także w Polsce: jest to zjawisko złożone, o wielorakich przyczynach. Życzę, aby żeńskie instytuty zakonne mogły być nadal, w sposób odpowiedni do naszych czasów, uprzywilejowanym miejscem umacniania się i rozwoju ludzkiego i duchowego kobiet. Niech zakonnice będą gotowe stawić czoła nawet trudnym i wymagającym zadaniom i misjom, które jednak dowartościują ich zdolności intelektualne, emocjonalne i duchowe, ich talenty i charyzmaty osobiste. Módlmy się o powołania żeńskie i towarzyszymy z szacunkiem naszym siostram, które często w milczeniu i niepostrzeżenie poświęcają swoje życie dla Boga i dla Kościoła, w modlitwie, w pracy duszpasterskiej i charytatywnej.

Na zakończenie zachęcam was do troski o ubogich. Także w Polsce, pomimo aktualnego rozwoju gospodarczego kraju, jest wielu potrzebujących, bezrobotnych, bezdomnych, chorych, opuszczonych, a także wiele rodzin – zwłaszcza wielodzietnych – bez wystarczających środków do życia i wychowywania dzieci. Bądźcie blisko nich! Wiem jak dużo czyni w tej dziedzinie Kościół w Polsce, okazując wielką hojność nie tylko w ojczyźnie, ale także w innych krajach świata. Dziękuję wam i waszym wspólnotom za to dzieło. Nadal zachęcajcie waszych kapłanów, zakonników i wszystkich wiernych, by mieli „wyobraźnię miłosierdzia”

i zawsze ją praktykowali. Nie zapominajcie też o tych, którzy z różnych powodów opuszczają kraj i starają się budować nowe życie poza jego granicami. Ich rosnąca liczba oraz ich potrzeby wymagają być może większej uwagi ze strony Konferencji Episkopatu. Towarzyszcie im z odpowiednią troską duszpasterską, aby mogli zachować wiarę i tradycje religijne narodu polskiego.

Drodzy bracia, dziękuję wam za waszą wizytę. Zanieście moje serdeczne pozdrowienie do waszych Kościołów lokalnych i do wszystkich rodaków. Maryja Dziewica, Królowa Polski niech wstawia się za Kościołem w waszym kraju: niech chroni pod swym płaszczem kapłanów, zakonników i zakonnice oraz wszystkich wiernych, i wyprasza dla każdego i dla każdej wspólnoty pełnię łaski Pana. Módlmy się do Niej wspólnie:

Sub tuum praesidium confugimus, Sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta.

FRANCISZEK

Watykan, 7 lutego 2014 roku

OGŁOSZENIA

VI niedziela zwykła, 16 lutego 2014r.

BIBLIOTEKA KATOLICKA

Biblioteka zlokalizowana jest w pomieszczeniach obok byłej tymczasowej kaplicy. Posiada bogaty wybór literatury religijnej i teologicznej. /Wejście od strony parkingu. Podajemy godziny pracy biblioteki, tel. 81 525 88 31 wew. 39

PONIEDZIAŁEK	godz. 14.30 - 17.30
WTOREK	godz. 10.00 - 12.00
CZWARTEK	godz. 14.30 - 17.30
PIĄTEK	godz. 10.00 - 12.00

Zapraszamy !!!

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców - wtorek godz. 11.00

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

bezimienna 200,00 zł

bezimienna 200,00 zł

bezimienna 50,00 zł

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Ad limina Apostolorum

Z przemówienia Papieża Franciszka do Biskupów Polskich

Drodzy Bracia w biskupstwie,

Pozdrawiam każdego z was i Kościoły partykularne, które Pan powierzył waszemu ojcowskiemu kierownictwu. [...] Można powiedzieć, że spotykamy się w przeddzień kanonizacji błogosławionego Jana Pawła II. Wszyscy nosimy w sercu tego Wielkiego Pasterza, który na wszystkich etapach swej misji – jako kapłan, biskup i papież – dał nam świetlany przykład zupełnego oddania się Bogu i Jego Matce oraz całkowitego poświęcenia się Kościołowi i człowiekowi. Towarzyszy on nam z Nieba i przypomina, jak ważna jest komunია duchowa i duszpasterska między biskupami. [...] Podczas naszych spotkań w minionych dniach otrzymałem potwierdzenie, że Kościół w Polsce ma ogromny potencjał wiary, modlitwy, miłosierdzia i praktyki chrześcijańskiej. Dzięki Bogu wierni w Polsce licznie uczestniczą w sakramentach, istnieją wartościowe inicjatywy w zakresie nowej ewangelizacji i katechezy, istnieje szeroka działalność charytatywna i społeczna, zadowalająca liczba powołań kapłańskich. [...] Mając na uwadze, że dostrzega się również pewne osłabienie w różnych aspektach życia chrześcijańskiego, potrzeba rozeznania, poszukiwania przyczyn i sposobów zmierzenia się z nowymi wyzwaniami, takimi jak na przykład idea niczym nieskrępowanej wolności, tolerancja wroga lub nieufna względem prawdy czy niezadowolenie ze sprzeciwu Kościoła wobec panującego relatywizmu. Przede wszystkim w sferze zwyczajnego duszpasterstwa chciałbym skoncentrować waszą uwagę na rodzinie, „podstawowej komórce społeczeństwa”, „miejscu, gdzie człowiek uczy się współżycia w różnorodności i przynależności do innych oraz gdzie rodzice przekazują dzieciom wiarę” (Adhort. apost. *Evangeliū gaudium*, 66). Dziś małżeństwo często jest uważane za jakąś formę uczuciowej gratyfikacji, którą można ustanowić w jakikolwiek sposób oraz zmienić zależnie od wrażliwości każdego (por. tamże). Niestety wizja ta ma również wpływ na mentalność chrześcijan, powodując łatwość uciekania się do rozwodu lub faktycznej separacji. Duszpasterze wezwani są do postawienia sobie pytania, w jaki sposób pomóc tym, którzy żyją

w tej sytuacji, aby nie czuli się wykluczeni z Bożego miłosierdzia, z braterskiej miłości innych chrześcijan i z troski Kościoła o ich zbawienie; nad tym, w jaki sposób pomóc im, żeby nie porzucili wiary i wychowywali swoje dzieci w pełni doświadczenia chrześcijańskiego.

Z drugiej strony trzeba postawić sobie pytanie, jak udoskonalic przygotowanie młodych do małżeństwa, tak aby mogli coraz bardziej odkrywać piękno tej więzi, która – mocno oparta na miłości i odpowiedzialności – może pokonać próby, trudności, egoizmy przez wzajemne przebaczenie, naprawiając to, co grozi rozbiem i nie popadając w pułapkę mentalności odrzucenia. Trzeba postawić sobie pytanie, w jaki sposób pomóc rodzinom żyć i docenić zarówno chwile radości, jak i chwile bólu i słabości.

Niech wspólnoty kościelne będą miejscami słuchania, dialogu, pocieszenia i wsparcia dla małżonków na ich wspólnej drodze i w ich misji wychowawczej. Niech rodziny zawsze znajdą w duszpasterzach wsparcie autentycznych ojców i przewodników duchowych, którzy będą je chronili przed zagrożeniami negatywnych ideologii i pomagali stawać się silnymi Bogiem i Jego miłością.

Perspektywa najbliższego Światowego Dnia Młodzieży, który odbędzie się w Krakowie w 2016 roku, każe mi myśleć o młodych, którzy – wraz ze starszymi – są nadzieją Kościoła. Dziś świat pełen narzędzi informatycznych daje im nowe możliwości komunikacji, ale jednocześnie ogranicza relacje interpersonalne, bezpośredni kontakt, wymianę wartości i wspólnych doświadczeń. Jednak w sercach młodzieży jest gorąca tęsknota za czymś głębszym, co dowartościowałoby w pełni ich osobowość. Trzeba wyjść naprzeciw temu pragnieniu. [...]

Moja trzecia uwaga, którą chciałbym wam polecić dotyczy powołań do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Wraz z wami dziękuję Panu, że w minionych dekadach powołał na polskiej ziemi wielu robotników na swoje żniwo. Wielu dzielnych i świętych polskich księży z poświęceniem pełni swoją posługę, czy to w swoich Kościołach lokalnych, czy też za granicą i na misjach. Nich jednak Kościół w Polsce nadal niestrudzenie modli się o nowe powołania do kapłaństwa! [...]

dokończenie na str. 3.

Wydawca:
Powizytkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
p.w. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie